

Bemærkninger til forslaget

Til § 1, nr. 1

Ifølge § 2, stk. 2, i folketingsbeslutningen om statsrevisorernes valg og virksomhed må en statsrevisor »ikke uden tilladelse af folketingets udvalg for forretningsordenen beklæde nogen stilling eller varetage noget lønnet hverv af varigere karakter, dersom retten til antagelse til eller afskedigelse fra stillingen eller hvervet er henlagt til en statslig eller kommunal administrativ myndighed eller til en koncessioneret eller statsunderstøttet virksomhed.«

Reglen blev indført i 1962 for »at sikre statsrevisorernes uafhængighed ved at begrænse mulighederne for økonomisk afhængighed af statslige eller kommunale administrative myndigheder. Uden for bestemmelsen falder derimod offentlige hverv, der – bortset fra rejsegodtgørelser og sædvanlige mødediæter – er ulønnede. Det samme gælder hverv, der grunder sig på valg af folketinget eller kommunalbestyrelser.« Der henvises til Folketings-tidende 1961–62, forhandlingerne sp. 3265, 3537 og 4754, tillæg A sp. 1053, tillæg B sp. 985 og tillæg C sp. 547.

Som følge af det angivne formål har udvalget for forretningsordenen fulgt en meget restriktiv praksis ved administrationen af bestemmelsen, hvilket har medført, at det i realiteten ikke har været muligt for offentligt ansatte og ansatte i koncessionerede eller statsunderstøttede virksomheder at blive statsrevisorer uden at sige deres stilling op.

Dette har ført til et ønske om at få undersøgt, om en liberalisering vil kunne gennemføres, idet der som begrundelse er anført, at den nuværende regel forekommer unødvendig vidtgående.

Præsidiets har på denne baggrund overvejet, hvilke muligheder der måtte være for at liberalisere den omhandlede regel uden begrænsning af statsrevisorernes nødvendige uafhængighed.

Siden reglens gennemførelse er det kommunale område i vidt omfang blevet unddraget den statslige revisionskompetence, således som denne er defineret i loven om revisionen af statens regnskaber fra 1975. I lovens § 5 fastsættes, at statens revision har adgang til efter anmodning at gennemgå den

del af de amtskommunale og kommunale regnskaber, som vedrører virksomhed, for hvilken der skal ske afregning over for staten. Det fremgår modsætningsvis heraf, at virksomhed, der fuldt ud finansieres af kommunale skatter eller objektivt bestemte tilskud (bloktilskud) ikke vedrører statens revision.

I årene siden 1975 er de afregningspligtige tilskud i stadig større udstrækning blevet afløst af bloktilskud og samtidig er det økonomiske samvirke med kommunerne i stadig større udstrækning løst ved fastsættelse af generelle bestemmelser efter forhandling med de kommunale organisationer i stedet for ved konkret tilsyn.

Det spiller i den forbindelse også en rolle, at retten til ansættelse og afskedigelse i disse tilfælde er henlagt til myndigheder, der afleder deres kompetence af offentlige, lovregulerede valg.

Under hensyn hertil finder præsidiets det forsvareligt at foreslå reglen ophævet for så vidt angår kommunale stillinger og hverv i såvel primær- som amtskommuner.

Også på det statslige område og inden for de koncessionerede og statsunderstøttede virksomheder vil der være stillinger og hverv, som efter præsidiets opfattelse uden konsekvenser for statsrevisorernes generelle uafhængighed vil kunne beklædes af disse. Da det imidlertid lovteknisk vil være særdeles vanskeligt at give en klar, generel regel for, hvilke former for arbejde der er forenelige med et statsrevisorhverv, finder præsidiets, at en liberalisering af reglerne på dette område ikke bør gennemføres ved en ændring af folketingsbeslutningen, men mere hensigtsmæssigt vil kunne ske, når konkrete sager forelægges udvalget for forretningsordenen. Udvalget for forretningsordenen vil herigennem kunne sikre, at der alene gives tilladelse til personer, der beklæder stillinger af en sådan karakter, at der ikke kan være risiko for, at statsrevisorernes uafhængighed af den statslige administration kan drages i tvivl.